Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

8. juni 2022 *

»EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket UM – reel brug af varemærket – brug med indehaverens samtykke – brug i den form, hvori varemærket er registreret – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – repræsentation af varemærkeindehaveren – bevis for brug fremlagt inden for den fastsatte frist«

I sag T-293/21,

Ulrike Muschaweck, München (Tyskland), ved advokat C. Konle,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved D. Walicka, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten

Joachim Conze, München, ved advokat H. Bolte,

angående et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. marts 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2260/2019-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Ulrike Muschaweck og Joachim Conze,

har

RETTEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Marcoulli (refererende dommer), og dommerne J. Schwarcz og C. Iliopoulos,

justitssekretær: E. Coulon,

på grundlag af den skriftlige forhandling

* Processprog: tysk.

og under henvisning til, at ingen af parterne har anmodet om afholdelse af retsmøde inden for fristen på tre uger efter, at det er forkyndt, at retsforhandlingernes skriftlige del er afsluttet, og at Retten i henhold til artikel 106, stk. 3, i Rettens procesreglement har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter en mundtlig del,

afsagt følgende

Dom[1]

[*udelades*]

Parternes påstande

14 Sagsøgeren har i det væsentlige nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse, og annullationsafdelingens afgørelse af 6. august 2019 annulleres, for så vidt som begæringen om fortabelse blev afslået for de tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 11 ovenfor.

– Begæringen om fortabelse tages til følge i sin helhed.

– EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

15 EUIPO og intervenienten har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

[*udelades*]

Det andet anbringende om, at lægeklinikken HUMJC fremsatte sine bemærkninger for annullationsafdelingen for sent

[*udelades*]

38 I denne henseende fremgår det af retspraksis, at EUIPO's retningslinjer for undersøgelse, selv om de ikke er bindende, udgør en referencekilde for EUIPO's praksis på varemærkeområdet (dom af 18.9.2015, Federación Nacional de Cafeteros de Colombia mod KHIM – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:647, præmis 45).

[1] – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

39 Disse retningslinjer udgør en kodificering af adfærdsnormer, som EUIPO selv har fastsat, og som med forbehold for retningslinjernes overensstemmelse med trinhøjere retsregler udgør en selvpålagt begrænsning for EUIPO, for så vidt som det påhviler sidstnævnte at overholde de regler, som det har pålagt sig selv (dom af 18.9.2015, COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:647, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis).

40 Når dette er præciseret, skal det bemærkes, at punkt 4.3 i EUIPO's retningslinjer for undersøgelse fastsætter, at hvis en begæring om forlængelse af en frist, som kan forlænges, er indgivet før udløbet af denne frist og ikke accepteret, får den berørte part mindst én dag til at overholde fristen, selv om begæringen om forlængelse kom på fristens sidste dag. Med henblik på at bevare den effektive virkning af punkt 4.3 i EUIPO's retningslinjer skal det bemærkes, at den nye frist indrømmes fra den dato, hvor den instans ved EUIPO, der behandler begæringen om forlængelse af en frist, meddeler sit svar.

41 I den foreliggende sag er den frist, som lægeklinikken HUMJC for anden gang fremsatte begæring om forlængelse af, for det første en frist, der kan forlænges. I overensstemmelse med punkt 4.3 i EUIPO's retningslinjer gives der afslag på endnu en begæring om forlængelse af en og samme frist, medmindre den part, der fremsætter denne begæring, på behørig vis forklarer og begrunder de »særlige omstændigheder«, som har forhindret den pågældende i at træffe den fornødne foranstaltning inden for de to foregående frister (dvs. den oprindelige frist plus den første forlængelse), og som fortsat forhindrer ansøgeren i at træffe den, og således nødvendiggør en yderligere frist.

42 For det andet fremgår det af sagsakterne, at lægeklinikken HUMJC indgav den anden begæring om forlængelse af fristen for indgivelse af bevis for brug af det anfægtede varemærke den sidste dag inden udløbet af den nævnte frist.

43 For det tredje har sagsøgeren, der selv har henvist til punkt 4.3 i EUIPO's retningslinjer i sine skriftlige indlæg, på ingen måde hævdet, at dette er i strid med en trinhøjere retsregel. Det fremgår i øvrigt ikke, at den omstændighed, at der af billighedsgrunde indrømmes en yderligere frist på mindst én dag efter en begæring om forlængelse af en frist, der er indgivet den sidste dag af denne frist, er i strid med en sådan bestemmelse.

44 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til rigtigheden af begrundelsen i annullationsafdelingens svar af 15. januar 2018, er det dermed tilstrækkeligt at konstatere, at annullationsafdelingen som svar på den anden begæring om forlængelse af fristen for indgivelse af bevis for brug af det anfægtede varemærke ikke kunne begrænse sig til at afslå denne begæring, men at den i overensstemmelse med EUIPO's retningslinjer for undersøgelse, og således som appelkammeret har gjort, skulle indrømme en yderligere frist, der løber fra datoen for meddelelsen af dets svar. Eftersom de anfægtede beviser blev fremlagt mellem på den ene side indgivelsen af den anden begæring om forlængelse af fristen for indgivelse af beviser for brugen af det anfægtede varemærke og på den anden side annullationsafdelingens svar af 15. januar 2018, kunne disse beviser under alle omstændigheder ikke anses for fremlagt for sent. Hverken annullationsafdelingen eller appelkammeret begik derfor en fejl ved med henblik på undersøgelsen af brugen af det anfægtede varemærke at tage hensyn til de nævnte beviser.

[*udelades*]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Ulrike Muschaweck betaler sagsomkostningerne.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. juni 2022.

Underskrifter